Td 019_2

Ήρταν α γκιρτζαλούδις του Μάη του καλουκαίρι
πήραν μανάδις με παιδιά και πεθερές με νύφες
πήραν μανάδις με παιδιά και πεθερές με νύφες
πήρανε και μια πεθερά με δώδεκα νυφούδις
πήρανε και μια πεθερά με δώδεκα νυφούδις.
Όλες νυφούδες έκλαιγαν κι όλες παρηγοριούνταν
μικρή νυφούδα έκλαιγε παρηγοριά δεν το ’χε
μικρή νυφούδα έκλαιγε παρηγοριά δεν το ’χε
και πεθερά ντης έλεγε και πεθερά της λέγει.
Σώπα νυφούδα μην κλαις και μην παρηγοριέσι
κι εγώ θα πάρω τον βασ’λιά και συ θα πάρ’ς το γιο του
και θα μας λεν βασ’λιάδινες βασ’λιάδινες βεζύρ’σες
και θα μας λεν βασ’λιάδινες βασ’λιάδινες βεζύρ’σες
θα κοσκινίζουμι τα φλουριά θα δερμονίζουμι τ’ άσπρα[1]
θα κοσκινίζουμι τα φλουριά θα δερμονίζουμι τ’ άσπρα.

Ήρταν α γκιρτζαλούδις του Μάη του καλουκαίρι
πήραν μανάδις με παιδιά και πεθερές με νύφες
πήρανε και μια πεθερά με δώδεκα νυφούδις.
Όλες νυφούδες έκλαιγαν κι όλες παρηγοριούνταν
μικρή νυφούδα έκλαιγε παρηγοριά δεν το ’χε
και πεθερά ντης έλεγε και πεθερά της λέγει.
Σώπα νυφούδα μην κλαις και μην παρηγοριέσι
κι εγώ θα πάρω τον βασ’λιά και συ θα πάρ’ς το γιο του
και θα μας λεν βασ’λιάδινες βασ’λιάδινες βεζύρ’σες
θα κοσκινίζουμι τα φλουριά θα δερμονίζουμι τ’ άσπρα.

[1] Άσπρα: το ασήμι.